

 Česká televize

připravila dárek dětem ke startu vysílání
nové dětské televize ČT :D

DÉČKO

ŠPAČKOVÍ
V SÍTI ČASU

Nový fantastický
trikový seriál
pro děti
a celou rodinu
31. srpna 2013

První díl šestnáctidílného seriálu odvysílá ČT :D v den zahájení svého vysílání v sobotu **31. srpna v 18:10**

ČT :D / *neděle v 18:10*

Špačkovi v síti času

Dobrodružné putování malého Matěje Špačka do Registru času, paláce, kterým protéká čas. Nový fantazijní trikový seriál pro děti a celou rodinu.

Klasický rodinný seriál s fantastní atmosférou světa ztracených věcí, snů i času je určen divákům všech věkových kategorií. Putování Matěje Špačka do paláce, kterým protéká čas, i celá eskapáda trampot rodiny Špačkových, která uvízne v pasti ztraceného času, má groteskní ladění. I zlo je v seriálu víc humorné než děsivé.

>> Seriál vypráví příběh rodiny Špačkových, která se náhodou ocitne na festivalu kouzelníků. Jedním z vystupujících je i okouzlující mág Garibaldini, ve skutečnosti ředitel tajuplného úřadu, Registru času. Jak se dovídáme, úřadem protéká čas každého z nás a jsou zde uloženy svazky lidských životů.

>> Vlnu dramatických i humorných událostí odstartuje seznámení malého Matěje Špačka s Klementinkou, dcerkou mistra Garibaldiniho. Matěj se po boku Klementinky dostává do Registru času. To je úřad mající podobu paláce, ve kterém se registruje a zapisuje veškerý čas lidí. A tady se také rozhoduje o případných posunech v čase, odsud je možné v čase cestovat a měnit osudy jednotlivých hrdinů. Děti napadne, že by návratem v čase mohly změnit osudy svých rodičů. Jenže jak se ukáže, jedna změna zpravidla vyvolá další, a tak je nakonec všechno jinak, než bylo původní přání.

>> Ovládu nad Registrem času je navíc velký zájem, protože tu je k mání recyklovaný čas, který se dá znovu prožít. Několik chytrých nebo spíše vychytralých hlav napadne, že by mohl být zajímavým zbožím, s nímž by se dalo obchodovat. O vládu nad mocným úřadem tak brzy usiluje nejen ambiciózní zástupce Garibaldiniho číslo 205, ale i podivný klaun a hamižná majitelka kosmetické kliniky Macháčková.

HRAJÍ MATĚJ ŠPAČEK: **Leonard Stírký** • KLEMENTINKA: **Johana Krtičková** • MAMINKA, ZPĚVAČKA, PUBERTÁČKA: **Klára Issová** • TATÍNEK, PILOT, PUBERTÁK: **Pavel Liška** • MISTR GARIBALDINI: **Tomáš Hanák** • ÚŘEDNÍK ČÍSLO 205: **Vladimír Javorský** • BERTÍK, DUCH ALBERTA EINSTEINA: **Pavel Zedníček** • KLAUN: **Miroslav Táborský** • MAJITELKA SANATORIA MACHÁČKOVÁ: **Simona Stašová** • SEKRETÁŘKA SANATORIA: **Nela Boudová** • DÁDA ŠPAČKOVÁ: **Alena Jakobová** • SAM: **Ondřej Havel** • BEZDOMOVECA ŽŘÍZENEC SANATORIA: **Jiří Pecha** • POLICISTA: **Oldřich Navrátil** • SANTUSÁK: **Oldřich Vlach**
DÁLE HRAJÍ Dana Marková, Valentina Thielová, Ivan Tříška a další.

Seriál **Špačkovi v síti času** je vícevrstevný, nabitý dějem, seriál, kde se volně prolíná rovina současného reálného světa s rovinou světa fantazijního a který také retro pohledem nahlíží do minulosti.

NÁMĚT A SCÉNÁŘ: **Lucie Konášová**
KAMERA: **Antonín Chundela**
ARCHITEKT: **David Voborský**
KOSTÝMY: **Simona Rybáková**
HUDBA: **Michal Pavlíček**
DRAMATURGIE: **Kateřina Krejčí a Jiří Chalupa**
REŽIE: **Karel Smyczek a Martin Dolenský**

Petr Koliha:

Vlastní seriály jsou pro televizi ohromně důležité. Nejcennější jsou ty, které dokážou nabídnout vrstevnatý příběh se zajímavou zápletkou a prokreslenými postavami. Právě takový je seriál Špačkovi v síti času. A nejen to. Příběh je zajímavý bohatou trikovou výbavou, která umožňuje, aby se v něm kouzelně prolínaly roviny současného reálného světa se světem fantazie.

Seriál Špačkovi v síti času je příběh s myšlenkou i humorem. Vychází ze skvěle napsaného námětu Lucie Konášové a stojí na výborném zpracování režisérů Karla Smyczka a Martina Dolenského. Diváky si získá výtečným hereckým obsazením a hereckými výkony, například Pavla Lišky, Kláry Issové, Simony Stašové, Tomáše Hanáka, Miroslava Táborského, Vladimíra Javorského či Pavla Zedníčka, abych vyjmenoval alespoň některé. V seriálu zazářily i dětské herecké hvězdy, protagonisté Johana Krtičková a Leonard Stírký.

Špačkovi mají všechny předpoklady se zařadit mezi nejcennější snímky dětské tvorby České televize a zapsat se do jejího zlatého fondu. Seriál se připravoval pět let, tedy v dobách, kdy myšlenka dětského programu České televize

ještě nebyla na světě. Zdá se ale, že se do sítě času chytil právě včas. Svou charakteristikou – od námětu přes herecké výkony až po scénu a kaskadérské a trikové kousky – se dostává na nejvyšší úroveň současné tvorby pro děti a až nebezpečně vysoko nastavuje laťku dalším počínům dětské tvorby.

“Špačkovi se chytli do sítě v pravý čas”

Za sebe mohu jednoznačně konstatovat, že mi je velkou ctí, že můžeme seriál uvést na nové dětské televizi ČT :D, a to ke dni zahájení jejího vysílání 31. srpna 2013. Seriál vrchovatě naplňuje záměr dětské televize přinášet novou, kvalitní tvorbu pro děti v plné pestrosti žánrů a formátů. Odpovídá i další charakteristice stanice, že bude zábavná a atraktivní a přitom plně bezpečná, přiměřená věku dětí a dětem něco přinese.

Seriál Špačkovi v síti času považuji za špičku současné dětské tvorby a poklad startovního vysílání ČT :D. Děti a v tomto případě možná i jejich rodiče jej najdou ve vysílání každou neděli v 18:10.

Přeji všem příjemnou podívanou.

Petr Koliha
Výkonný ředitel ČT :D

Seriál Špačkovi pohledem Karla Smyczka

>> O čem jsou Špačkovi v síti času?

Seriál je příběh o chlapci Matějovi, který se dostane do Registru času. Dovede ho tam holčička s modrými vlásky, s níž se potká na setkání kouzelníků. Děti mají možnost pohybovat se v čase a dostanou nápad, že by mohly vylepšit životy svých rodičů podle toho, co si přáli, když byli mladí.

>> Rodiče Matěje nejsou šťastní?

Spíš se jim nepovedlo naplnit své dětské sny. Tatínek chtěl být pilotem, maminka zpěvačkou. Tatínka ale potkáváme jako ne příliš spokojeného úředníka, maminku jako recepční deťpanou svoji šéfovou. Dětem se sice díky moci Registru času podaří přehodit výhybku a nasměrovat život rodičů k naplnění jejich snů, jenže to má i důsledky, s nimiž nepočítaly. Když se maminka ve svém novém životě skutečně stane úspěšnou zpěvačkou, už nemá zájem mít druhé dítě, protože by ji mohlo brzdit v kariéře. Matěj své mamince sice plní sen, jenže zjišťuje, že by se v jeho důsledku ani nenarodil.

>> Takže se všechno vrátí nazpátek?

To se nechme překvapit. V seriálu děti každopádně uvidí, že vrátet čas nemusí být vždy k dobru věci. Zjišťují, že to hlavní, co máme, je čas, který nám byl vymezen. A že je někdy lepší, když ti rodiče jsou takoví, jaké je máme, než aby byli jiní.

>> Jak jste se rozhodoval o hereckém obsazení?

V seriálu hraje velkou roli nadsázka a humor. Ty ovlivnily i výběr herců. Nadsázka zpravidla podtrhuje charakter postav a jsou to ve výsledku herci, kdo spoluurčují míru a podobu nadsázky. Herci si potřebují v humoru rozumět. V případě obsazení postav rodičů Matěje bylo rozhodující, aby byli herci věrohodní ve třech úplně jiných polohách. Pavel Liška se dokázal předvést jako ušlápnutý úředník, úspěšný pilot i nevycválaný puberták. Nikoho asi nepřekvapím názorem, že nejlepší byl právě jako puberták. Působné bylo pozorovat i proměny Klárky Issové v rolích zdeptané recepční, trémistky i podmanivé a úspěšné zpěvačky.

>> Děti se potkávají se svými rodiči jako pubertáky?

Celkem humorné je hlavně to, když si mohou porovnat, jak rodiče o svém mládí vyprávěli a jak ve skutečnosti vypadalo. Jsou to scény plné hereckých etud.

>> Jak jste vlastně vybírali děti?

O dětských hercích jsme měli přehled, věděli jsme, kam se můžeme obrátit, ale nakonec jsme vybrali v klasickém konkurzu, který trval několik měsíců. Natáčet pak bylo třeba rychle, protože děti nám doslova rostly před očima. Když jsem chtěl jen měsíc po sestřihu přemluvit jednu scénu, s Matějem už to nešlo. Jeho hlas se změnil a nakonec tu jednu scénu přemluvila jeho původním hlasem holčička. Což bylo velmi vtipné, ale diváci to samozřejmě nepoznají.

>> Seriál vznikl pět let i kvůli náročným trikům. Proč?

Seriál má hodně fantazijních prvků a velkou část práce skutečně zabraly triky. Byla to spousta práce i originálních myšlenek. Například jednu pětivteřinovou scénu, ve které se 30 až 40 postavíček vznášá ve vzduchu na kole, jsme točili s každou postavíčkou zvlášť a výsledný obraz teprve následně skládali dohromady. Využili jsme přitom nejmodernější nástroje, ale i obyčejné věci, jako péro na sedacího koníka z dětského hřiště nebo lešenářské trubky, které nám rozpohybovali kaskadéři, aby vznikl dojem pohybu v prostoru. Při natáčení vznikaly někdy absurdní, humorné scény. Obrovský kus práce odvedl Martin Dolenský, který se prací ujal v době mé nemoci. Hlavně na Registru času, ale to Vám nejlépe poví sám.

>> Čím zaujal příběh Vás osobně?

Líbí se mi jeho plastičnost a vrstevnatost. Přechází mezi reálným a fantazijním světem, ztvárňuje čas a hodně pestré jsou i charaktery jeho postav. Motivace některých záporných postav jsou logické. Není to tak, že by se ošklivě chovaly pouze z vůle autorky. Například úředník číslo 205 se prohřeší jenom proto, že je naivní a že chce být precizním úředníkem. Pro mě osobně je jeho postava doslova jímavá také proto, že ji hraje Vladimír Javorský.

>> Řekl byste o seriálu, že má nebo může mít i nějaké výchovné poslání?

Otázka je, co myslíme tou výchovou. Pokud myslíme obrázek toho, jak se lidé k sobě mohou chovat, tak snad ano. V seriálu uvidíme postavy ovládané hamižností a bezohledností, kterých se výtečně zhostili Simona Stašová a Miroslav Táborský a jejichž příběh nám v nadsázce připomene, že pouze materiální věci nemusejí být pro život tím nejpodstatnějším. Pokud bych měl něco označit za poslání nebo odkaz seriálu, tak by to mohla být slušnost nebo ideál slušnosti jako hodnota mající význam pro celou rodinu.

Karel Smyczek *1950

výběr z režirovaných děl:

- HOUSATA •
- SNĚŽENKY A MACHŘI •
- PROČ? •
- TŘETÍ PATRO •
- BYLO NÁS PĚT •
- LOTRANDO A ZUBEJDA •
- MÍSTO NAHOŘE •
- DOBRÁ ČTVRTĚ •

Seriál Špačkovi pohledem

Karla Smyczka

>> Pokud jde o děti, mění se dětská fantazie nebo očekávání, které si děti spojují s filmy a seriály?

Dětská fantazie zůstává nejspíš stejná nebo respektive různá i podle toho, jak ji děti cvičí. Stále platí, že nejvíce ji procvičují, když sami čtou. Myslím ale, že se mění očekávání dětí. Děti chtějí příběhy pro starší, očekávají více dobrodružství a bohužel také násilí.

>> Tím se dostáváme k Děčku. Jste také členem Děčkolegia, sboru tvůrců a odborníků, s nimiž se vedení ČT :D radí o tom, jak by měla dětská televize vypadat. Co radíte vedení Vy osobně?

Děti zřejmě opravdu nejvíc vychováváme tím, co vidí v rodině a kolem sebe. A Děčko je úžasnou možností dětem ukazovat třeba právě to, že se lidé k sobě mohou chovat slušně. Žánrovou a programovou pestrostí má Děčko dobře nakročeno.

Strůjcem Registru času i časových smyček je i režisér Martin Dolenský

>> Co je to vlastně Registr času?

Registr času je úřad, který spravuje pozemský čas. Na tomto místě se zaznamenávají osudy lidí do svazků, dá se do nich nahlížet, a dokonce se dá do minulosti vstoupit. Toho právě využijí hlavní hrdinové. V knihovně vyhledají svazky svých rodičů a podle nich naprosto neškodně jejich osud pozmění. Myslí to sice dobře, ale spustí tak řetěz nepředpokládaných událostí. Jedna z dalších krásných myšlenek seriálu spočívá v recyklování promarněného času. Času, který lidé nevyužili a který lze znovu použít a věnovat někomu jako takový bonus navíc. Dětem by to mělo říct: zacházejte s časem, který tady na zemi máte, dobře, využijte ho co nejlépe. No a v našem seriálu se ukáže, že tenhle „čas navíc“ se dá výhodně prodat, a té krásné myšlenky se zmocní zloduchové.

>> Diváci uvidí Registr času jako velký palác, který je ale vlastně virtuální stavbou. Jste jejím hlavním autorem? Jak se staví takový palác?

K týmu jsem se přidal právě ve chvíli, kdy se Registr času roztáčel, a už mi zůstal na režijní starost až do konce. Celý komplikovaný a obrovský palác je sestaven ze spousty lokací – registru svazků, recyklační linky na promarněný čas, sklepení a propadliště, pracovny Alberta Einsteina a jiných. K tomu připočítejte několik staveb v televizním studiu. Celek se skládá až ve střihně a všechny pohledy zvenku s tou protékající řekou času jsou dílem trikového studia.

>> Kde všude jste natáčeli?

Hlavní a nejhezčí prostory, kde se Registr času natáčel, divák najde na zámku Kačina, v cukrovaru v Toušni a v historické čističce v Praze Bubenči, reálný svět lidí pak vznikl na další spoustě míst.

>> Bylo těžké natáčet s dětmi ve fantastickém prostředí, v některých případech v neexistujících kulisách?

Při každém natáčení – v současných dekoracích – vždycky chybí nějaká část, vždycky je něco „jenom jako“, takže natáčení fantasy scén se od běžného natáčení nijak neliší, prostě si hrajete, ať už s dětmi, nebo s dospělými herci. Například na to, že ten zelený tenisák, který polétuje vzduchem, je ve skutečnosti duch Alberta Einsteina a mluví na vás. Myslím, že každý tvůrce dětských pořadů musí mít zdravý dětský přístup k světu vůbec. Bylo by nemyslitelné natáčet Špačky a neumět si přitom hrát, dívat se na svět dětskýma očima.

>> Čím bylo natáčení specifické po technické stránce?

Po dlouhé době jde o seriál, který z podstatné části na tricích stojí a najdete v něm všechny postupy, které dnes známe i z velkých zahraničních

produkcí. Některé záběry jsou skládané až z desítek vrstev, přičemž jednotlivé podklady vznikaly v reálech, v trikovém studiu, ve 2D i 3D v grafickém studiu a teprve po několika měsících práce vidíte výsledek.

>> Jaké bylo natáčení seriálu pro Vás osobně?

Myslím, že jak oba dva s panem režisérem Smyczkem, tak i s většinou členů štábu jsme přesně ten typ lidí, kteří si zachovali hravost až do dospělého věku a nehodlají se jí vzdát. Seriál byl přesně tou vzácnou příležitostí, jak tuhle hravost naplno využít a užít si ji. Navíc jsme se pohybovali v úžasných lokacích, měli jsme nádhernou, velkolepou výpravu a pracovali jsme s hereckou špičkou, to všechno z natáčení Špačků dělá výjimečnou zkušenost.

>> Špačkovi v síti času jsou prvním novým českým seriálem a hlavním tahákem podzimního vysílání dětské televize Děčko. Jaký bude podle Vás jejich odkaz?

Seriál se po dlouholeté přestávce vrací k tomu nejlepšímu, co v České televizi pro děti vzniklo, a já pevně doufám, že vedle Arabely a Návštěvníků obstojí se ctí. Pracujeme s hodnotami, které jsou pro nás specifické: vyvážeností, napětím a humorem, smyslem pro ironii a nadsázku a obrovskou fantazií. Máme kladné hrdiny, kteří představují až krásnou lidskou dobrotu – hlavně pana ředitele Garibaldiniho v podání Tomáše Hanáka. Máme chamtivé záporáky, vystřižené jak ze současné politické scény, které hrají Simona Stašová a Mirek Táborský, další zajímavou postavou je zneuznatý úředník Vláda Javorský. A hlavně máme sympatickou ústřední dětskou dvojici Lennyho a Johanku. Odkaz Špačků spočívá v myšlence, že život je takový, jaký ho máme právě teď, a nemá smysl dívat se do minulosti a přemýšlet „co by bylo, kdyby“, natož tu minulost měnit. Naším úkolem je využít každou chvíli co nejlépe pro sebe a pro lidi kolem nás, aby ani vteřina v našich svazcích nebyla promarněná a nevznášela se uniklá nad řekou času. Jinak Špačkům přeju to, co celému Děčku: aby u diváků uspěli v nejširším slova smyslu.

Martin Dolenský *1970

výběr z režírovaných děl:

- NEVINNÉ LŽI (HVĚZDIČKA) •
- CHYŤTE DOKTORA •
- MŮJ VYSVLEČENÝ DENÍK •
- O KRÁLOVSTVÍ Z NUDLÍ A ŠTĚSTÍ BEZ KONCE •
- O BÍLÉ PANÍ •
- SOUKROMÉ PASTI •
- JEDNA VÁNOČNÍ •

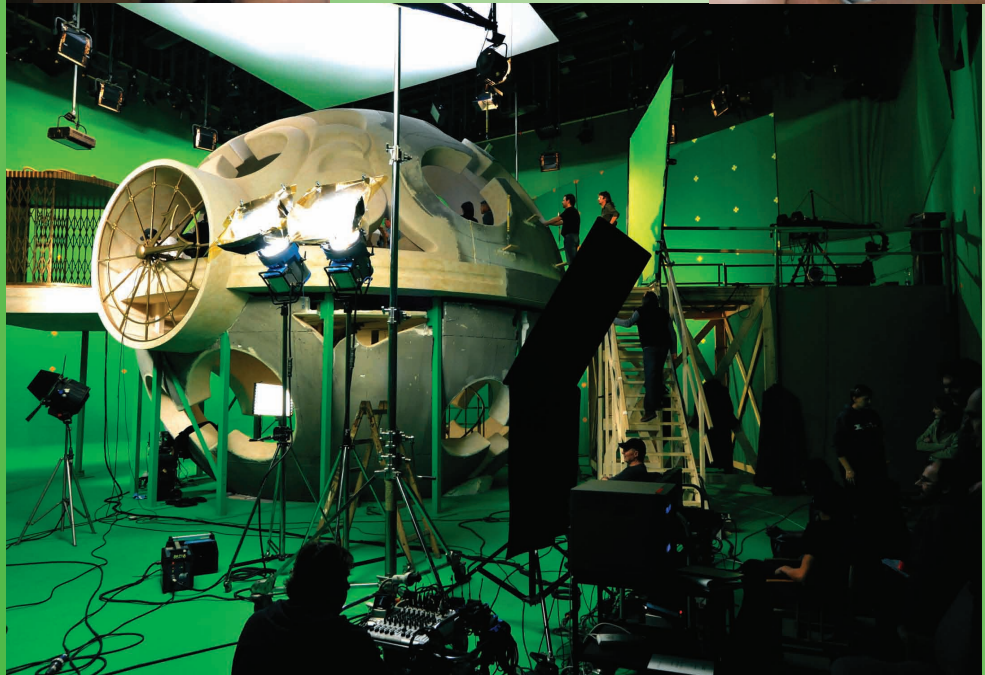

>> Modré vlásky Klementinky nebyla paruka. Vlásky měla Johanka v průběhu natáčení opravdu odbarvené, protože žádná paruka nebyla dost dobrá. S modrými vlásky chodila půl roku do školy. Paruku potřebovala paradoxně v divadle, kde v té době hrála děvče ze současnosti.

Zajímavosti z natáčení

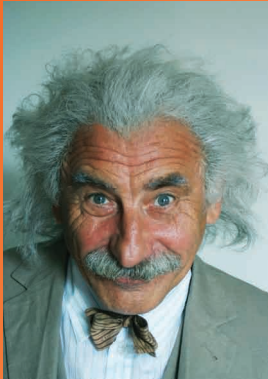

>> Když měl Matěj několik měsíců po natáčení přemluvit svoji repliku, už to nešlo. Jeho hlas se za krátkou dobu natolik změnil, že už zněl příliš jinak. Pasáž nakonec namluvila pozměněným hláskem Johanka. Dnes měří malý Matěj 180 cm a možná byste jej ani nepoznali.

>> Tříkolky ve skutečnosti existovaly jenom tři (a jedna ředitelská), takže v obrazech, kde jich je vidět spousta na jednou, jsou mnohokrát nakopírované. Podobně spousta rozlehlých prostor Registru času byla ve skutečnosti docela malá, trikovými postupy byly různě zvětšovány a do nekonečna protahovány. Zipy, kterými postavy procházejí z úřadu na svět a zpátky, jsou vytvářené v počítačích a herci při natáčení prolézali skrz natažené gummy.

Herci zapsaní v Registru času

Pavel Zedníček

DUCH EINSTEINA

V seriálu jste duchem Einsteina, vymyslíte složité věci?

Samotný příběh je složitý a zajímavý v tom, že je v něm asi dva tisíce triků.

Jak probíhalo natáčení?

V pohodě, ostatně jako vždycky s panem režisérem Karlem Smyczkem.

A co byste popřál nové dětské televizi Děčko?

Aby byla tak dobrá, jako naše tehdejší Studio Kamarád s Jitkou Molavcovou, Pepíkem Dvořákem a Ondrou Havelkou.

Simona Stašová

MAJITELKA SANATORIA MACHÁČKOVÁ

V seriálu hrajete postavu, které se říká jen majitelka sanatoria Macháčková. To už zní celkem přísně. Jaká to je postava?

Karel Smyczek mě doprovází celou hereckou kariéru, беру ho jako svého dvorního režiséra. Byl prvním, kdo mi začal důvěřovat. Začal mě obsazovat ještě v době, kdy o mě nikdo ani nezakopl. Když mi něco nabízí, vím, že nestřílí nadivoko a ví, proč mě tam potřebuje. V seriálu Špačkovi v síti času hrajú mrchu Macháčkovou a musím se sama sebe ptát, co tím Karel myslel, proč mi tu roli dal. Je to koncentrované, chodící zlo. V mých hereckých rolích se tím rozevířela úplná propast, na jedné straně jsou Pelíšky a teď daleko na druhé straně Špačkovi.

Když se budu ptát na příběh, čím byl pro Vás zajímavý, asi se vrátíme znovu k té postavě?

Napadá mě přirovnání s Harry Potterem. Ve fantaskním světě si mohou realistické postavy dovolit zahrát tu svoji roli až na hranu, jít na ostří nože. V rámci té své pravdy si dovolit něco víc. Byla to zkouška, kam až se herec může pustit. Karel Smyczek umí uhlídat, aby to na té hraně zůstalo.

Utkvěly Vám z natáčení nějaké zvláštní scény?

Natáčení bylo plné fantazie a kouzel. Mně utkvěly hlavně kaskadérské kousky. Třeba když jsem se měla propadnout do nicoty, do nenávratna. Měla jsem spadnout do trampolíny jen asi čtyři, pět metrů, ale i tak jsem se bála. Ve studiu jsme byli přivázáni popruhy, vznášeli jsme se a mávali nohama. Kaskadérských i hereckých kousků bylo hodně.

Co říkáte vzniku nové dětské televize Děčko?

Jsem ráda, že se takový program otevírá. Tleskám mu. Děti jsou jedni z nejnáročnějších diváků, když je to nebaví, nezaujme, prostě přepnou. Neberou si servítky. Dětský program bude prubířským kamenem i pro Českou televizi. A doufám, že bude vzpruhou pro pohádky. Námětů na pohádky, hlubokých i s filozofickým přesahem, je spousta a je to žánr, na který se může dívat celá rodina.

Miroslav Táborský

KLAUN

Vaše role klauna byla trochu nevděčná, záporná. Jak jste ji vnímal zevnitř?

Byla to jedna z nejhezčích rolí, které jsem kdy dostal. Hrál jsem zlého klauna, který je svým chováním trochu i směšný. Vznikl takový hezký rozpor, na jedné straně zlobit a na straně druhé být směšný. S Karlem Smyczkem jsem toho dělal už hodně. Role ve Špačkových byla pro mě pokračováním práce, kterou mám rád, protože Karlu Smyczkovi rozumím a mám ho rád.

Co si odnášíte ze samotného příběhu, jak se Vám líbil?

Říkal jsem to už scenáristce Lucii Konášové, že mi ten příběh připomíná staré rodinné fantasy seriály Václava Vorlíčka a Miloše Macourka. Proto si myslím, že Špačkovi v síti času není tak úplně dětský pořad, je to seriál, na který se může dívat celá rodina. Nevím, jestli je doba taková, že by se na seriál dívaly celé rodiny, ale to je i to, co bych přál Děčku.

Je něco, co Vám utkvělo z natáčení a na co se těšíte v hotovém seriálu?

Utkvělo toho hodně, třeba nádherná dekorace v čistírně v Bubenči nebo veselá scéna, kdy jsem se musel vynořit z hromady hraček a pořad přemýšlel, kterou bych si vzal domů na památku. V pohádkové fantazijním příběhu je pro herce radost hrát. Někdy je to zajímavé, protože nehrajete ve skutečném prostoru, ale před zelenou stěnou, kde si představujete, co vyroste, až se zapojí triky. Sám jsem zvědavý, kde všude se v seriálu uvidím.

Arnošt Goldflam

VEDOUcí KONTROLORŮ REGISTRU ČASU

Jaká vypadá role vedoucího kontrolorů v takovém Registru času?

Chodil jsem důležitě s rukama založenýma za zády, tvářil se přísně a pouštěl hrůzu.

Co vás na příběhu zaujalo?

Obdivoval jsem scénické řešení a to, jak byly vymyšleny všechny aparáty, s obdivem jsem se díval, jak jsou bohaté a komplikované. Pokud jde o příběh, ten byl tak složitý, že jej mohl obsáhnout jen člověk, který se každodenně zabýval scénářem. Obdivoval jsem Karla Smyczka a Martina Dolenského, že se v tom orientují. Můj velký obdiv patří Karlu Smyczkovi, že dokázal vytvořit koncepci, jak má co vypadat, a všechno prostříhat a dát dohromady. Byla to obrovská práce, na které strávil několik let svého života. Fascinuje mě, co tomu Karel Smyczek obětoval.

Vzkázal byste něco nové dětské televizi Děčko, která bude seriál vysílat?

Děčku bych přál, aby jen nerecykloval pořady staré tisíc let. Aby nabízel nové pořady, které se budou vyrábět velkoryse a nebudou podbízivé.

Pavel Liška

TATÍNEK, ÚŘEDNÍK A PUBERTÁK

Jaká role Vám sedla nejlíp? Role tatínka úředníka, pilota nebo pubertáka?

Určitě role pubertáka, jsem opožděný a pořad mám k němu nejbliž. Od roku 2016 počítám by se to mělo začít lámat. Hrát otce mi přišlo tak nějak legrační, přesto, že jím už 8 let jsem.

Co se vám líbí na příběhu nejvíc?

Asi právě to, jak si si příběh hraje s časem a mění tak osudy postav.

Co myslíte, že bude nejvíc bavit diváky?

Doufám, že příběh a jeho hravost. Špačkům přeji, ať se zařadí vedle magických pohádkových seriálů mého dětství, jako jsou Návštěvníci, Arabela, Létající Čestmír... Tenkrát se to umělo tak nějak samozřejmě. Vůbec to totiž není jednoduchý žánr. Tak ať se to podaří.

Alena Jakobová

DÁDA ŠPAČKOVÁ

Jaká je vaše role v seriálu?

V seriálu jsem starší sestru Matěje. Můj brácha změnil minulost rodičů a já mu pak pomáhám dát všechno zase do pořádku.

Vzpomínáte si na nějakou vtípnou scénu?

Nejvtípnější scéna se odehrála na půdě se sousedem, když jsme měli sehrát romantickou scénu, ale v místnosti bylo asi 40 stupňů.

Co vám dalo natáčení a co byste popřála nové dětské televizi?

Ze seriálu si odnáším hodně vzpomínek a přátel do konce života. Děčku přeju hodně televizních diváků a úspěchu.

Oldřich Vlach

SANTUSÁK

Jaká byla Vaše role v seriálu?

S Václavem Helšusem hrajeme takovou dvojku, santusáky. Tento seriál vytváří fantaskní svět, do kterého pronikají reálné postavy.

Jaké jsou Vaše vzpomínky na natáčení?

Byla to příjemná práce, pracovali jsme hodně v ateliéru a na zámku Kačina. Brzy jsme vstávali a přijížděli pozdě domů. Z natáčení zůstal příjemný pocit.

Popřál byste něco Děčku?

Děčku bych přál hodně kvalitních pořadů a sobě bych přál, abych se v nich ještě stihl angažovat.

Johana Krtičková

KLEMENTINKA

Jaká pro Vás byla role Klementinky?

Krásná, skvělá, hrála se mi moc hezky. Klementinka chtěla všechno zkusit, byla nezbedná i hodňoučká. Chtěla poslouchat tátu, ale současně ji všechno pokoušelo. Byla proto hodňoučká i neposlušná.

Co Vám utkvělo ze samotného příběhu? Čím Vás zaujal?

Líbilo se mi, jak byl „ultrakyberzamotaný“. Měl spoustu zápletek. Nejvíc se mi líbilo v Registru času. Jinak celý příběh mi připomínal Arabelu, typ pohádky, který mám ráda, protože je pro děti i celou rodinu.

Na svou roli Klementinky se budete dívat o čtyři roky starší. Jakou svoji reakci čekáte?

Myslím, že to bude hodně vtipné. Budu se sobě smát a budu se smát i Lennymu.

Špačkovi v síti času se budou vysílat na nové dětské televizi Děčko. Co byste televizi popřála?

Děčku bych popřála, aby mělo hodně dobrých filmů a získalo sledovanost, aby se u dětí ujalo. Líbilo by se mi, kdyby si na něm děti mohly připravovat a moderovat vlastní zprávy. Ve výběru se trefí spíš, než dospělí.

Jiří Pecha

BEZDOMOVEC
A ZŘÍZENEC SANATORIA

V seriálu hrajete bezdomovce, který dostane svoji šanci. Jak Vám role sedla?

Karel Smyczek mě dobře zná, a tak mě obsadil do role somráka, který se potuluje kolem sanatoria, oni ho odchytí a udělají z něj vítálního mladíka. Pak tam zůstávám pracovat jako zřízenec. Ke ztroskotancům mám blízko, bylo to velmi zábavné natáčení.

Máte z natáčení nějaké konkrétní vzpomínky?

Když jsme natáčeli, byl jsem po nemoci a ne úplně dobře pohyblivý. Karel Smyczek ale zařídil, že v seriálu udělám přemet. Stačilo se postavit na postel, na ní se zhoupnout a pak vstát zpod postele a udělat dřep. Mezitím mi pomohl kaskadér. Nebo kuriózní situace, kdy jsem nepoznal Simonu Stašovou, jak byla výborně namalovaná. Povídám si takhle s Nelou Boudovou, když v tom nás najednou vyruší cizí dáma. Až po chvíli poznávám, že to je Simona. Masky byly výborné. Hezkou roli tam má i Čmaňa, Pavel Zedníček, který hraje ducha Einsteina. V celém seriálu je hodně kouzel a přeměn, těším se na celý seriál. Triky dělá Karel perfektně a je na něj spolehnouti, že to bude dobré.

A krátký vzkaz Děčku?

Děčku přeju, aby se mu dařilo, i když pro děti je toho už vlastně dost, tak aby nebyly celý den u televize.

Špačkovi v síti webu

Seriál Špačkovi v síti času najdou děti i na internetu, a to nejen jeho jednotlivé díly, ale i jako hru. Umístěna bude, stejně jako jiné hry a zábava k programu Děčka, na novém dětském webu

www.decko.cz

Pilot nebo fotbalista? Každý z nás chtěl kdysi něčím být a pak se cosi zvrtno a z mladých archeologů jsou archiváři a ze slavných baletek prodavačky. Vstupte do Registru času a pokuste se změnit životy lidí tak, aby byli šťastnější. Jde to vůbec?

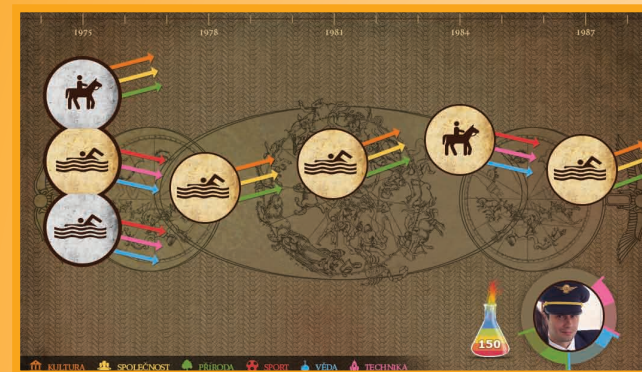
V naší webové hře se jako opravář času vydáváte do minulosti, kde musíte najít časoprostorový bod – situaci, kterou je třeba změnit. Vstřelit vítězný gól, zachránit život topícímu se dítěti nebo třeba jen trávit více času s kamarády.

Hra kombinuje taktické uvažování a akční minihry. Nikdy není stejná a stejně jako život ji nelze prohrát. Vždy někým budete – někdy pilotem, jindy modelkou nebo ředitelem televize. Stačí jen dobře sledovat určité životní zaměření.

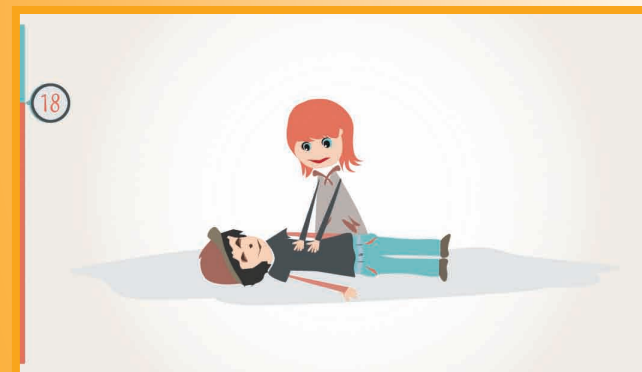
Největším lákadlem webu bude flashová hra, v níž dostane hráč za úkol vrátit se do minulosti některé z postav a změnit konkrétní situaci tak, aby se nešťastná postava mohla stát tím, čím v životě chtěla být (pilotem, herečkou, popelářem...).

Hráč vidí na obrazovce pouze barevnou životní trajektorii postavy s uzlovými body situací, v nichž lze měnit směřování postavy. Jako nápověda mu slouží barvy, jež určují oblast, v níž se postava dosud profiluje (umění, sport, věda...).

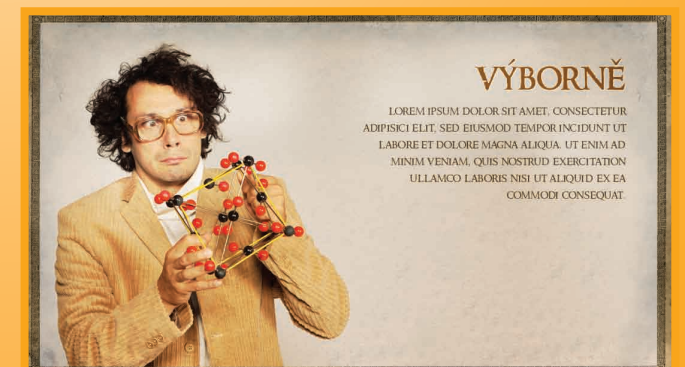
Kliknutím na uzlový bod se spouští minihra, v níž se musí hráč například rychle rozhodnout, bude-li jezdit na kole (v minihře si musí kolo sestavit), nebo půjde-li raději na brigádu do knihkupectví, kde se může něco přiučit, aby tak pomohl své zamýšlené kariéře vědce.

Hra kombinuje taktické uvažování, v němž hráč rozhoduje, kterou životní situaci postavy změnit, a vtipné akční minihry, ovlivňující další větvení hry.

Poselstvím hry by mělo být, že život nelze prohrát a ať se rozhodnete jakkoliv, vždy z vás „někdo“ bude. Pilot nebo fotbalista.

Jaká bude nová dětská televize Děčko?

Děčko je nová dětská televize z rodiny veřejnoprávních programů České televize. Děčko je určené všem dětem od 4 do 12 let. Jeho program je pestrý i bezpečný. Nabídne seriály, večerníčky, pohádky, zábavné pořady i dětské zpravodajství a magazíny. Děti chce bavit i vzdělávat. Děčko a jeho web www.decko.cz startují v sobotu 31. srpna 2013 a Děčko bude vysílat denně od 6 do 20 hodin.

Děčko je spolu s nově vznikajícím kulturním kanálem ČT art pátým a šestým kanálem České televize.

Televize pro děti od 31. srpna denně od 6 do 20 hodin

PŮVODNÍ SERIÁLY

VEČERNÍČKY

POHÁDKY

ZÁBAVA

MAGAZÍNY

 Česká televize

www.decko.cz

